

2. Tweede middel: schending van de beginselen van evenredigheid en geschiktheid bij het bepalen van het basisbedrag van de sanctie.
 - In dit verband wordt gesteld dat het bestreden besluit bij de berekening van het basisbedrag van de geldboete rekening heeft gehouden met de waarde van de verkopen gerealiseerd in het laatste jaar van de deelname aan de inbreuk, hoewel die waarde helemaal niet representatief zou zijn voor de echte marktmacht van verzoeksters en de andere partijen in de procedure.
3. Derde middel: schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003/EG.
 - In dat verband wordt gesteld dat de waarde waar de Commissie van uitgaat bij de berekening van het maximumbedrag van 10 % voorzien in artikel 23, lid 2, van richtlijn 1/2003/EG kennelijk onjuist is voor zover:
 - het totaal van de gefactureerde bedragen van de groep CCPL hierin is opgenomen, hoewel de Commissie kennelijk de zogenoemde *parental liability* van de moederverenootschap van de groep niet heeft bewezen;
 - de facturatie van entiteiten die op het moment van het besluit geen deel meer uitmaakten van de groep CCPL hierin is opgenomen;
 - zij helemaal geen rekening houdt met de specifieke omstandigheden van de samenstelling van de gefactureerde bedragen waarvan voor de groep CCPL wordt uitgegaan.
4. Vierde middel: schending van de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling bij het vaststellen van de omvang van de sanctie.
 - In dit verband wordt aangevoerd dat het bestreden besluit niet in het minst rekening heeft gehouden met de ernstige crisissituatie waarin de verpakkingsector vandaag verkeert en dat de aan verzoeksters opgelegde geldboete kennelijk en ongerechtvaardigd onevenredig zou zijn in vergelijking met die van de andere partijen.
5. Vijfde middel: niet-nakoming door de Europese Commissie van de motiveringsplicht van artikel 296 VWEU, doordat zij slechts gedeeltelijk rekening heeft gehouden met de elementen betreffende het gebrek aan draagkracht van de groep CCPL.
 - Het bestreden besluit heeft weliswaar erkend dat verzoeksters in een ernstige crisissituatie verkeren, maar heeft hiermee onvoldoende rekening gehouden bij de bepaling van de sanctie.

Beroep ingesteld op 10 september 2015 — Italmobiliare e.a./Commissie

(Zaak T-523/15)

(2015/C 354/64)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Italmobiliare SpA (Milaan, Italië), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Italië), Sirap France SAS (Noves, Frankrijk), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Oostenrijk), Petruzalek kft (Boedapest, Hongarije), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slowakije), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Tsjechië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa, advocaat, F. Moretti, advocaat, A. Bardanzellu, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- in eerste instantie: ambtshalve aanstelling van een deskundige voor de economische analyse van de zaak;

- nietigverklaring van het besluit voor zover het aan Linpac het voordeel van de immuniteit tegen sancties toekent overeenkomstig de *Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboetes en vermindering van geldboetes in kartelzaken* (hierna: „Mededeling”);
- nietigverklaring van het Besluit voor zover het ook Italmobiliare aansprakelijk stelt voor de bestrafte feiten en haar hoofdelijk tot betaling van de geldboetes heeft veroordeeld;
- vermindering van de bedragen van de opgelegde sancties;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit dat ook wordt bestreden in zaak T-522/15, CCPL e.a./Commissie.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters 4 middelen aan.

1. Eerste middel: miskenning van de Mededeling en schending van het beginsel van gelijke behandeling doordat de Commissie het voordeel van de immuniteit aan Linpac heeft toegekend hoewel niet aan de voorwaarden is voldaan zoals bepaald in de bedoelde Mededeling.
 2. Tweede middel: schending van artikel 101 VWEU, van de beginselen van rechtszekerheid, van het persoonlijke karakter van straffen en van het vermoeden van onschuld, overeenkomstig artikelen 6, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (hierna: „EVRM”) en 7 EVRM en artikelen 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) en 49 van het Handvest, van het grondrecht op eigendom, als bedoeld in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM, artikel 14 EVRM, en de artikelen 17 en 21 van het Handvest, alsook schending van de beginselen van non-discriminatie en gelijke behandeling, doordat de Commissie Italmobiliare verkeerdelijk hoofdelijk aansprakelijk heeft gesteld, in haar hoedanigheid van moedervenootschap, voor de handelingen gesteld door de gecontroleerde vennootschappen.
 3. Derde middel: niet-nakoming van artikel 101 VWEU, van artikel 23 van verordening 1/2003/EG van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1), van de *Richtsnoeren voor de berekening van geldboetes die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd* (hierna: „Richtsnoeren”), en schending van de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling, betreffende de bepaling van de volgende elementen/parameters van berekening van de sancties: (i) de waarde van de verkopen; (ii) het bedrag gebaseerd op van de ernst van de inbreuk; (iii) de toetredingsvergoeding; (iv) de aanpassing van het basisbedrag (meer bepaald omdat geen rekening is gehouden met de crisissituatie van de sector); (v) het maximumbedrag krachtens artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003; en (vi) de ontoereikende vermindering van de sancties als gevolg van de lange duur van de procedure; en, ten slotte, schending van artikel 101 VWEU, van de Richtsnoeren en de motiveringsplicht betreffende de afwijzing van het verzoek om toepassing van lid 35 van de bedoelde Richtsnoeren.
 4. Vierde middel: verzoeksters vragen dat het Gerecht, krachtens artikel 31 van verordening nr. 1/2003, zijn eigen volle rechtsmacht zou uitoefenen en, zelfs bij afwijzing van de hierboven weergegeven middelen, zijn eigen beoordeling in de plaats zou stellen van die van de Commissie en in elk geval de totale geldboetes zou verminderen die bij het besluit zijn opgelegd.
-